

Lakihegyi Viktória

Job shadowing, vagyis szakmai látogatás Finnországban

2024. november 3. és 9. között szakmai látogatáson vettem részt a finnországi Espooban. A fogadó intézményem a Matinkylän Lukio volt, amely egy három évfolyamos gimnázium, közel 800 diákkal. Az iskola épülete teljesen új, felszereltsége mindenben megfelel a modern kor követelményeinek. Tágas és világos belső terei, tantermenként két okostábla, a folyosókon elhelyezett kényelmes kanapék és fotelek igazán otthonos környezetet biztosítanak a tanuláshoz.

Különösen tetszett, hogy az iskolában rendelkezésre állnak olyan szobák, ahová a pánikbetegséggel, szorongással küzdő diákok bármikor elvonulhatnak, ha szükségét érzik. Az, hogy a finnek különös hangsúlyt fektetnek a gyerekek testi-lelki jóllétének elősegítésére nem csak ebből látszott. A magyar viszonylathoz képest kifejezetten sok segítő szakember támogatja ebben az iskolában a fiatalokat. Az itt töltött idő alatt beszélgettem a szociális munkással, az iskolapszichológussal, az ifjúsági segítővel és a fejlesztőpedagógussal. Mindannyian beszámoltak a munkájuk jellemzőiről, valamint részletezték feladatkörüket. Jó volt hallani, hogy teljes állásban dolgoznak az intézményben, így tényleg rendelkezésre tudnak állni, ha valamely diák támogatásra szorul.

A finnországi program részét képezték továbbá az óralátogatások (történelem, finn, angol, német, zene). Minden órában közös volt, hogy online, kreatív és magas minőségben kidolgozott tankönyveket használnak, amelyeket a diákok az iskola által biztosított laptopokon nyitnak meg. Az órák utáni megbeszélésekből kiderült, hogy a finn kollégák elégedettek a tankönyvekkel. Többen kiemelték, hogy nem kényszerülnek rá plusz tananyagok kidolgozására. Éppen ezért az itt töltött idő alatt nem ismertem meg új IKT-eszközöket, illetve alkalmazásokat.

A szakmai programok mellett vendéglátóink a finn kultúra jellegzetességeivel is megismertettek. Kóstoltam hagyományos finn ételeket, például korvapuustit (fahéjas tekercs), lazaclevest, rénszarvashúst és helyi édességet. Ellátogattunk továbbá a Löyly nevű szauna-étterembe, ahol a füstös és a hagyományos szaunában üldögélve személyesebb témák is előkerültek. Eszmét cseréltünk a tanári hivatásról, a finn, illetve a magyar oktatási rendszer hasonlóságairól és különbségeiről, illetve a finn társadalom sajátosságairól, problémáiról is izgalmas vitákat folytattunk. Izgalmas élmény volt, hogy az Erasmus-program keretében az európai értékekkel, a kontinenst érő kihívásokkal kapcsolatban megismerhettem a tanárkollégák véleményét, továbbá képet kaphattam arról, hogy látják Magyarországot Finnországban.

Egyetemista koromban is volt alkalmam részt venni Erasmus-programban, Madridban éltem 6 hónapon át. Angol nyelven hallgattam az egyetemi órákat és ezt használtam a mindennapi szituációkban is, de a nyelvtudásom korántsem volt magabiztos. Az azóta eltelt öt évben viszont sokat fejlődtem és a finnországi szakmai látogatás során végre megélhettem azt az élményt, hogy folyékonyan és szinte teljes természetességgel tudok bekapcsolódni a társalgásba. Ezt nagyban elősegítette finn vendéglátóink mérhetetlen kedvessége, közvetlensége, őszinte érdeklődése és nyitottsága.

Külön öröm számomra, hogy a szakmai látogatás mindkét felet elégedettséggel töltötte el és a kölcsönös szimpátia hatására már a helyszínen elkezdjük kidolgozni egy, a két iskola közötti partnerkapcsolat megvalósításának lehetőségeit. Ennek eredményeképpen 2025. május 11. és 17-e között Budapesten látjuk vendégül espooi kollégáinkat és tizenkét diákot, hogy az EKG tanulóival együttműködve dolgozzunk egy, az UNESCO Világörökségi programját feltérképező projekten.

Ezúton is szeretném kifejezni hálámat, hogy az Erasmus-program keretében ott lehettem ezen a szakmai látogatáson. A hazaérkezést követő 2-3 hétben újult erővel vettem bele magamat a tanításba, tele voltam lelkesedéssel és motivációval. Örömmel meséltem el diákjaimnak a kint szerzett élményeket és bátorítottam őket, hogy ők is kapcsolódjanak be a programba, ha lehetőségük kínálkozik rá.

